

derne er i Stand til at producere Øl eller noget andet, naar de mangler Materiale, lige saa lidt kan Kvinderne producere Øl, naar de mandlige Bryggeriarbejdere udebliver. Men det vilde dog være en højst ejendommelig Fremgangsmaade at behandle disse Kvinder som Forbrydere, naar de har gjort alt det, man vilde have de skulde gøre: vedtaget et Overenskomstforslag og været villige til at gaa i Arbejde, men blot var blevet afvist med den Besked, at der var intet Arbejde til dem. Hvilken Aarsag der forelaa for Arbejdsløsheden, kunde jo være dem temmelig ligegyldigt. Jeg kan ikke se, med hvilken Ret man kunde nægte de paagældende Kvinder Understøttelse, og i Strid med Retten vilde jeg ikke gøre det. Følgelig traf jeg, da Sagen sluttelig blev forelagt for mig, den Beslutning, efter min Mening i Overensstemmelse med Lovens Ord og Aand, at de paagældende var berettigede til Understøttelse, fordi de ikke i mindste Maade havde Indflydelse paa den saakaldte ulovlige Strejke, der foregik i Bryggerivirksomheden fra Mændenes Side, og de for deres Vedkommende havde været villige til at arbejde, men var blevet afvist, fordi der ikke fandtes Arbejde til dem paa Grund af de af andre fremkaldte Forhold.

Men maaske indesluttet der i disse Taler om Misbrug, Fortolkninger, Arbejdsvægring o. s. v. noget andet end det, de giver sig ud for. I forskellige Udtalelser sporer man andre Hensigter. Man sporer den Opfattelse, at arbejdsløse, blot fordi de er arbejdsløse, ogsaa skal være pligtige at tage Arbejde til en hvilken som helst Pris, der bydes dem, at de overhovedet ikke maa vægre sig ved at modtage tilbudt Arbejde, selv om det ikke byder dem en Løn, der er svarende til, hvad der kræves til Livets Ophold. Men derom maa jeg sige, at det er aldeles ikke Hensigten med dansk Arbejdsløshedsforsikring. Det har aldrig været Hensigten, at Arbejdsløsheds-kasserne skulde bruges som Middel til at holde Lønnen nede, og hvis man gennemfører en saadan Fortolkning, hvis der i den høje Rigsdag skulde være eller nogen Sinde blive Enighed om eller Flertal for at gennemføre en saadan Fortolkning, vilde Arbejderne utvivlsomt staa sig bedre ved at give Afkald paa Statstilskud til deres Arbejdsløshedsforsikring. At det vilde blive Resultatet, er jeg ikke i Tvivl om, men jeg er heller ikke i Tvivl om, at Samfundet vilde faa en alvorlig Svie, hvis det kom til et saadant Brud mellem Samfundet og Arbejdsløshedsinstitutionen.

Jeg har jo ogsaa haft Tilfælde til Behandling af denne Art. Jeg husker et fra den allerseneste Tid, hvor en Landkommune tilbød nogle arbejdsløse Stenslagning til en vis Akkordbetaling. De paagældende arbejdsløse var ganske vist ikke Stenslagere, var aldeles uøvede, kunde ikke gaa ind i det paagældende Arbejde. Men desuagtet sagde man til disse 6—7 Mand, eller hvor mange det var: Der ligger de og de Sten, dem kan I slaa til den og den Akkordbetaling. Da de arbejdsløse havde faaet tænkt sig om et Øjeblik, erklærede de, at det kunde de ikke eller vilde de ikke. Thi det viste sig, at den Løn, man fra den paagældende Kommunes Side tilbød dem for at foretage Stenslagningen, til Trods for, at de ikke var øvede Stenslagere, alligevel var lavere end den, man betalte i samme Amt ved Amtets Vejarbejde og Stenslagningsarbejde; og det viste sig ved den Undersøgelse, som senere blev foretaget, at den var meget lavere end den, der var hjemlet ved Overenskomster andre Steder i Landet om tilsvarende Arbejder. Da Kommunen fik at vide, at de paagældende ikke vilde gøre Arbejdet, gjorde den intet Forsøg paa at overtale dem til det ved at sige: Er der da noget i Vejen med Lønnen, eller skal vi forhandle om, hvor meget I skal have i Løn? eller deslige, aldeles ikke. Det havde dog været rimeligt, om den paagældende Kommune saavel som andre havde stillet sig paa den Maade, at naar det var uøvede Folk, man vil have til at gøre et Arbejde, fordi det er mere moralsk opbyggende at arbejde end at faa Understøttelse — hvad jeg fuldt ud erkender —, havde den sagt til dem: Nu akkorderer vi om en vis Udbetaling for de første 3 Uger — eller hvor længe man mener, det er nødvendigt, for at de vedkommende kan faa en vis Øvelse i Faget —, og saa kan vi senere tale om, hvorledes Akkordbetalingen skal være, for at der kan være Mening i Tingene. Noget saadant fandt man aldeles ikke paa der; det har man gjort andre Steder, og det er den rigtige Fremgangsmaade. Saa er der ingen Vanskeligheder, saa faar man de Arbejdere, man vil have. Jeg husker et Sted, hvor man fik talrige Tekstilarbejdere til at gøre Stenslagningsarbejde, fordi man stillede sig paa en forstandig Maade overfor dem. Men her skete altsaa intet af den Art, og der skete overhovedet ikke andet end, at de paagældende Arbejdere blev indklaget for at have vægret sig ved at udføre et dem til-